

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 908

гр. София , 10.08.2021 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 2-РИ НАКАЗАТЕЛЕН в закрито заседание на десети август, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Калин Калпакчиев
Членове: Весислава Иванова
Маргаритка Шербанова

като разглежда докладваното от Весислава Иванова Въззивно частно наказателно дело № 20211000600884 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 341, ал. 2, вр. чл. 249, ал. 3 НПК.

Образувано е по протест на прокурор от Софийска окръжна прокуратура срещу протоколно определение от 25.6.2021 г., постановено по н.о.х.д № 245/21 г. по описа на Софийски окръжен съд, НО, 7. първоинстанционен състав в проведеното разпоредително заседание, с което е прекратено съдебното производство по делото и същото е върнато на прокурора за формулиране на ясно и точно обвинение, което да позволи на подсъдимия да го разбере, за да е в състояние да организира защитата си срещу него.

С протеста се поддържа становище за неправилност на определението. Аргументът на прокурора е, че съдът е възприел погрешно наличие на противоречие в обвинението за престъплението по чл. 155б, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1 НК, тъй като това всъщност представлявал въпрос по съществуването на обвинението. Счита, че съдът се е произнесъл по това дали така посочените факти обосновават обвинението, а не по това дали има фактически твърдения, които да се свързват с обвинението. Освен това намира, че изложените фактически обстоятелства кореспондират с обвинението. Анализирайки, в това число и чрез историческо тълкуване, нормите на чл. 155б, ал. 1 и ал. 2, сравнени и с разпоредбата на чл. 155в НК, прокурорът застъпва теза, че терминът „полово сношение“, употребен в чл. 155б, ал. 1 НК има по-широко значение – за сексуални действия по отношение на дете, което не е навършило възрастта за изразяване на съгласие. Искането е за отмяна на определението.

Софийски апелативен съд намира частния протест за допустим. Същият е депозиран срещу акт, подлежащ на въззивна проверка, от процесуално легитимиран субект и в предвидения законов срок от 7 дни (подаден е на 15.7.2021 г.)

Разгледан по същество, протестът е неоснователен.

Напълно се споделя изложеното от първостепенния съд.

Обвинителният акт съдържа подробна хронология на инкриминирания случай и в него са въведени ясни фактологични твърдения. Необходимо е обаче те да бъдат

подведени под съответстващата им правна квалификация. Това е сторено прецизно касателно престъплението по чл. 152, ал. 4, т. 1, вр. ал. 1, вр. чл. 63, ал. 1, т. 2 НК и това по чл. 149, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1 НК.

Такъв извод обаче не може да се направи за възведената правна квалификация по чл. 155б, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1, вр. чл. 63, ал. 1, т. 3 НК. И това е така, защото в обстоятелствената част на обвинителния акт не се съдържат факти, които да могат да се субсумират под тази правна квалификация. Посочените такива се отнасят до друга правна квалификация, уредена в каталога на престъпленията по раздел „Разврат“. В този смисъл е обоснован извода на контролираната инстанция, че е налице несъответствие между фактическите и юридическите предели на обвинението в коментираната му част, а оплакването на прокурора е неоснователно. Въпросът не е по същество. Предявените факти следва да се отнесат към съответната квалификация, за да се приеме, че обвинението е формулирано ясно и безпротиворечиво.

В обобщение на изнесените съображения се налага извод, че обжалваното определение следва да бъде потвърдено.

Така мотивиран, САС, НО, II състав

ОПРЕДЕЛИ:

Производството е по реда на чл. 341, ал. 2, вр. чл. 249, ал. 3 НПК.

Образувано е по протест на прокурор от Софийска окръжна прокуратура срещу протоколно определение от 25.6.2021 г., постановено по н.о.х.д № 245/21 г. по описа на Софийски окръжен съд, НО, 7. първоинстанционен състав в проведеното разпоредително заседание, с което е прекратено съдебното производство по делото и същото е върнато на прокурора за формулиране на ясно и точно обвинение, което да позволи на подсъдимия да го разбере, за да е в състояние да организира защитата си срещу него.

С протеста се поддържа становище за неправилност на определението. Аргументът на прокурора е, че съдът е възприел погрешно наличие на противоречие в обвинението за престъплението по чл. 155б, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1 НК, тъй като това всъщност представлявал въпрос по съществуването на обвинението. Счита, че съдът се е произнесъл по това дали така посочените факти обосновават обвинението, а не по това дали има фактически твърдения, които да се свързват с обвинението. Освен това намира, че изложените фактически обстоятелства кореспондират с обвинението. Анализирайки, в това число и чрез историческо тълкуване, нормите на чл. 155б, ал. 1 и ал. 2, сравнени и с разпоредбата на чл. 155в НК, прокурорът застъпва теза, че терминът „полово сношение“, употребен в чл. 155б, ал. 1 НК има по-широко значение – за сексуални действия по отношение на дете, което не е навършило възрастта за изразяване на съгласие. Искането е за отмяна на определението.

Софийски апелативен съд намира частния протест за допустим. Същият е депозиран срещу акт, подлежащ на въззивна проверка, от процесуално легитимиран субект и в предвидения законов срок от 7 дни (подаден е на 15.7.2021 г.)

Разгледан по същество, протестът е неоснователен.

Напълно се споделя изложеното от първостепенния съд.

Обвинителният акт съдържа подробна хронология на инкриминирания случай и в него са въведени ясни фактологични твърдения. Необходимо е обаче те да бъдат подведени под съответстващата им правна квалификация. Това е сторено прецизно касателно престъплението по чл. 152, ал. 4, т. 1, вр. ал. 1, вр. чл. 63, ал. 1, т. 2 НК и това по чл. 149, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1 НК.

Такъв извод обаче не може да се направи за възведената правна квалификация по чл. 155б, ал. 2, т. 1, вр. ал. 1, вр. чл. 63, ал. 1, т. 3 НК. И това е така, защото в обстоятелствената част на обвинителния акт не се съдържат факти, които да могат да се субсумират под тази правна квалификация. Посочените такива се отнасят до друга правна квалификация, уредена в каталога на престъпленията по раздел „Разврат“. В този смисъл е обоснован извода на контролираната инстанция, че е налице несъответствие между фактическите и юридическите предели на обвинението в коментираната му част, а оплакването на прокурора е неоснователно. Въпросът не е по същество. Предявените факти следва да се отнесат към съответната квалификация, за да се приеме, че обвинението е формулирано ясно и безпротиворечиво.

В обобщение на изнесените съображения се налага извод, че обжалваното определение следва да бъде потвърдено.

Така мотивиран, САС, НО, II състав

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____